

dering die is ontstaan uit de bekendmakingen die aan de curator van een faillissement worden opgelegd bij de artikelen 38 en 40 van de faillissementswet van 8 augustus 1997, schendt het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (GwH 19 maart 2009, nr. 55/2009).

Met betrekking tot voorliggend geval, waarbij de te verreken schuldvordering voortvloeit uit een nieuwe activiteit van de gefailleerde, stelt het Grondwettelijk Hof echter geen soortgelijke schending vast, met verwijzing naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie, overeenkomstig dewelke schuldvorderingen die voortvloeien uit de nieuwe activiteit van de gefailleerde vóór de sluiting van het faillissement, deel uitmaken van de boedel, op dezelfde wijze als die welke vóór het faillissement zijn ontstaan (Cass. 26 oktober 1987, *Arr.Cass.* 1987, nr. 115).

A.V.H.

Cour d'appel de Liège (7ème chambre) 22 mai 2012

Aff.: AR 517/2011

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Conséquences de la décision de réorganisation – Dettes fiscales nées pendant le sursis – Dettes dans la masse?

CONTINUITÉ VAN ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Gevolgen van de beslissing tot reorganisatie – Belasting-schulden ontstaan tijdens de opschorting – Boedelschulden?

Le 1er alinéa de l'article 37 de la loi sur la continuité des entreprises (LCE) dispose que *"dans la mesure où les créances se rapportent à des prestations effectuées à l'égard du débiteur pendant la procédure de réorganisation judiciaire, qu'elles soient issues d'engagements nouveaux du débiteur ou de contrats en cours au moment de l'ouverture de la procédure, elles sont considérées comme des dettes de masse dans une faillite ou liquidation subséquente survenue au cours de la période de réorganisation ou à l'expiration de celle-ci, dans la mesure où il y a un lien étroit entre la fin de la procédure de réorganisation et cette procédure collective"*.

En application de l'article 37 de la LCE, la cour d'appel de Liège est d'avis que les créances de précompte professionnel de l'Etat belge échues après l'ouverture de la procédure en réorganisation judiciaire doivent être considérées comme des dettes de masse puisqu'elles s'identifient à des prestations effectuées à l'égard du débiteur.

A l'appui de sa décision, la cour d'appel de Liège invoque les travaux parlementaires de la LCE. Après analyse, elle en conclut que le législateur de 2009 *"n'exprime pas la volonté de faire table rase du régime du concordat judiciaire"* et *"(...) a d'ailleurs proposé une formulation large puisque la condition est que les créances en cause 'se rap-*

portent' à des prestations effectuées à l'égard du débiteur, lesdits termes impliquant uniquement la nécessité d'un lien avec les prestations".

La cour poursuit en estimant que la créance de précompte professionnel de l'Etat belge, dans la mesure où elle doit être considérée comme *'l'accessoire'* de la créance de rémunération du travailleur qui a effectué une prestation au profit du débiteur sous procédure de réorganisation judiciaire, constitue bien une dette de masse, en application de l'article 37 de la LCE.

I.V.d.M.

Rechtbank van koophandel Brugge (1ste k. bis)

1 oktober 2012

Zaak: A/12/00104

CONTINUITÉ VAN ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Gevolgen van de beslissing tot reorganisatie – Schulden ten aanzien van de RSZ tijdens de opschorting – Boedelschulden?

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Conséquences de la décision de réorganisation – Dettes auprès de la ONSS nées pendant le sursis – Dettes dans la masse?

In het kader van een overdracht onder gerechtelijk gezag was de vraag die zich vooreerst stelde of artikel 37 WCO van toepassing is op de verdeling na overdracht onder gerechtelijk gezag en of er wel sprake kan zijn van boedelschulden. Op dat moment zijn er twee onderscheiden boedels: enerzijds de faillissementsboedel beheerd door de curator en anderzijds de boedel die bestaat uit de verkoopopbrengst naar aanleiding van de overdracht onder gerechtelijk gezag door de gerechtsmandataris.

De rechtbank meent dat, ofschoon dit niet letterlijk uit artikel 37 WCO blijkt, deze bepaling dient te worden toegepast bij de verdeling van de verkoopprijs bij een overdracht onder gerechtelijk gezag, buiten de faillissementsboedel om.

De procedure van overdracht onder gerechtelijk gezag werd immers gecreëerd als een volwaardig alternatief voor het faillissement, zodat schuldeisers in beide procedures dezelfde bescherming van artikel 37 WCO moeten kunnen genieten. De doelstelling van de wet is de continuïteit verzekeren. Dit is enkel mogelijk indien de leveranciers middels het statuut van boedelschuldeiser worden aangemoedigd om tijdens de reorganisatieprocedure verder handel te drijven met de schuldeisers. Indien de leveranciers hun boedelschuld enkel op het actief van het faillissement, na overdracht onder gerechtelijk gezag veelal onbestaande zouden kunnen verhalen, zal het doel van de wet niet kunnen worden bereikt.

De vraag die zich vervolgens stelde was of onbetaalde

RSZ-bijdragen tijdens de periode van opschorting kunnen worden beschouwd als boedelschulden van de verkoopopbrengst.

De rechtbank is van oordeel dat dit niet het geval is. De vordering van de RSZ voldoet namelijk niet aan de vereiste van artikel 37 WCO dat luidt: *“In de mate dat de schuldvorderingen ten aanzien van de schuldenaar beantwoorden aan prestaties uitgevoerd tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie door zijn medecontractant...”*.

Artikel 37 WCO verleent enkel de ‘medecontractant’ een preferent statuut. Hieronder wordt onder meer begrepen de leverancier van goederen of diensten of een nieuwe kredietverlener. Hun vertrouwen in de schuldenaar is essentieel voor de continuïteit van de onderneming en het welslagen van de overdracht onder gerechtelijk gezag in continuïteit (vgl. Wetsvoorstel betreffende de continuïteit van de ondernemingen, *Parl.St.* Kamer 2007-08, nr. 52K0160/002, p. 63).

De schulden van de RSZ, zoals fiscale schulden, ontstaan niet uit een contractuele relatie met de debiteur. Deze schulden zijn ontstaan uit een wettelijk verplichting daar waar de debiteur personeel te werk stelde lopende de reorganisatieprocedure. De schulden zijn een gevolg van de continuïteit, maar zijn geen voorwaarde om de continuïteit te verzekeren.

De vordering van de RSZ om haar schuld als een boedel-schuld te horen erkennen bij de verdeling van de prijs, wordt dan afgewezen als ongegrond.

Zie anders, Brussel 14 november 2012 en Luik 22 mei 2012.

I.V.d.M.

Hof van Cassatie 25 januari 2013

Zaak: C.12.0183.N

CONTINUÏTEIT VAN ONDERNEMINGEN

Gerechtelijke reorganisatie – Algemene bepalingen – Verlenging van de opschorting – Bevoegdheid gerechtsmandataris

CONTINUITÉ DES ENTREPRISES

Réorganisation judiciaire – Dispositions générales – Prorogation du sursis – Compétence du mandataire judiciaire

Krachtens artikel 38, § 1, 1ste lid van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen (hierna: WCO) kan de rechtbank op verzoek van de schuldenaar en op verslag van de gedelegeerd rechter de overeenkomstig artikel 24, § 2, of overeenkomstig dit artikel verleende opschorting verlengen voor de duur die de rechtbank bepaalt. Krachtens het 2de lid van artikel 38, § 1 WCO bedraagt de maximale duur van de ver-

lengde opschorting niet meer dan twaalf maanden vanaf het vonnis dat de opschorting toestaat.

Artikel 38, § 2, 1ste lid WCO, bepaalt dat in buitengewone omstandigheden en wanneer het belang van de schuldeisers dit toelaat, deze termijn echter kan worden verlengd met maximum zes maanden.

Krachtens artikel 60, 1ste lid WCO, wijst het vonnis dat de overdracht beveelt, een gerechtsmandataris aan die wordt gelast met het organiseren en realiseren van de overdracht in naam en voor rekening van de schuldenaar. Het bepaalt het voorwerp van de overdracht of laat die bepaling over aan het oordeel van de gerechtsmandataris.

Artikel 60, 2de lid WCO, bepaalt dat de rechtbank, in hetzelfde vonnis, een bijkomende opschorting kan bevelen voor niet meer dan zes maanden te rekenen van haar beslissing, met de gevolgen bepaald in de artikelen 30 tot 37.

Wanneer de rechtbank overeenkomstig artikel 60 WCO de overdracht beveelt en een gerechtsmandataris aanwijst om de overdracht te realiseren in naam en voor rekening van de schuldenaar, is deze gerechtsmandataris bevoegd om een verlenging van de termijn van opschorting te vragen krachtens artikel 38, § 2 WCO en zulks ongeacht de mogelijkheid tot verlenging bedoeld in artikel 60, tweede lid WCO.

I.V.d.M.

7. VERZEKERINGEN/ASSURANCES

*Jean-Marc Binon*¹⁰

Wetgeving/Législation

Loi du 10 décembre 2012 modifiant l'article 124 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre en ce qui concerne la réduction et le rapport successoraux en matière d'assurance vie (MB 11 janvier 2013)

ASSURANCE TERRESTRE

Assurances de personnes – Assurance vie
Article 124 de la loi du 25 juin 1992 sur le contrat d'assurance terrestre – Droit successoral – Réduction et rapport

LANDVERZEKERING

Personenverzekering – Levensverzekering
Artikel 124 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst – Erfrecht – Inkorting en inbreng

Par une loi du 10 décembre 2012, publiée au *Moniteur belge* du 11 janvier 2013, le législateur a modifié l'article

¹⁰ Maître de conférences invité à l'UCL; référendaire à la CJUE.